

Сѣтина-та на царско-то пѣтуванье още по' силно ся показа слѣдъ връщаніе-то на Царя въ Българіѣ, въ коѣ-то той показа всеобщѣ трѣпимость. Тая благосклонность кѣмъ Христіане-ты направи му много недоброжелатели, и за това повече, че нѣкой го сякахъ да е потаенъ Христіанинъ. Обаче и това може да бѣде, че той дѣйствително въ пѣтуванье-то си да ся е кръстиль тайно, нъ още *tis penes iudicem*.

Останало-то врѣмя на царуванье-то Владимірово баше спокойно, или поне нѣмаме источники, въ които да видимъ картинѣ-тѣ на тия събитія, които сѣ ставали вътрѣ въ Българіѣ и въ царскій Дворъ. Пріятелско-то отношеніе между него и Императора баше едно отъ главны-ты условія, кои то подкopaвахъ господарствующѣ-тѣ вѣрѣ въ Българіѣ. Человѣколюбіе-то и трѣпимость-та Владимірова обезоружихъ мѣчителскѣ-тѣ власть на язычество-то; тия неговы качества дадохъ високо надтягнуванье на негово-то господство, и съ това ся възвыси състояние-то на Христіане-ты, и Христіанинѣ-тѣ не ся имаше вече за прѣстѣпникъ. Прѣемникъ-тѣ Владиміровъ,

БОРИСЪ,

Не отстѣпаше отъ правила-та на свой прѣдшественникъ. Между това императоръ-тѣ Теофилъ (842 год.) ся скончя, и остави настоятелство-то на Имперіѣ-тѣ и малолѣтний си сынъ, Михаила, на супругѣ-тѣ си, императрицѣ Теодора. Скоро (въ 845 год.) трійсѣтъ-годишній миръ приближи на края. Борисъ като глѣдаше жезъла на Имперіѣ-тѣ въ рѣцѣ-ты на женѣ, и като ся свръши вече врѣмя-то на мира, обрѣна ся кѣмъ императрицѣ-тѣ съ нѣкаквы исканія, и за да ѣ устрани, приготви ся на войнѣ.

Историци-ти повтарятъ дилеммѣ-тѣ, съ коѣ-то была отвѣщала императрица-та на плашанье-то на царя: „Ако ми надвѣешь, то малко славѣ ще спечалишь отъ надвѣтѣ женѣ; ако ли ся надвѣешь отъ мене, отъ това ще придобѣешь голѣвъ срамъ.“ Както да е было, нъ работа-та не достигна до войнѣ, прѣговори-ти успѣвахъ, и продлѣженіе-то на мира ся потвърди и отъ двѣ-ты страны.